

Sygn. akt IIIU 353/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy	w Ostrołęce	Wydział III
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Obrębska

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2015r. w O.

sprawy z odwołania Z. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31 marca 2015r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. T. prawo do emerytury począwszy od dnia 01.03.2015r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.03.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił Z. T. przyznania prawa do emerytury.

Z. T. wniósł do protokołu odwołanie od powyższej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. ZUS wskazał, że Z. T. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS nie uznał bowiem jako okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od dnia

27.08.1984r. do dnia 31.12.1998r. z tytułu zatrudnienia w (...) K., ponieważ przedstawione świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach budzi wątpliwości, gdyż zostało wystawione 27.08.1984r., a obejmuje okres do 12.02.2001r. Ponadto stanowisko pracy „pomoc w piekarni” nie jest wymienione w zarządzeniu resortowym.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

Z. T. osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat w dniu (...)Do dnia 01.01.1999r. zgromadził łączny staż pracy, z uwzględnieniem okresów uzupełniających z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat. Z. T. nie jest też członkiem OFE. W okresie od 31.07.1979r. do 25.08.1984r. odwołujący był zatrudniony w Fabryce (...) S.A. w C., gdzie w okresach od 01.11.1979r. do 31.05.1980r. i od 27.06.1983r. do 25.08.1984r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku szlifierz – krajacz metali tarczą ścierną, wykonywał prace – szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne. W dniu 27.08.1984r. Z. T. podjął pracę w Gminnej Spółdzielni (...), gdzie do 31.12.1998r. (z wyłączeniem okresów od 02.01.1995r. do 10.03.1995r., 10.08.1996r. do 11.10.1996r. i od 15.06.1998. do 31.07.1998r. kiedy to odwołującemu powierzono obowiązki kierownika piekarni) tj. łącznie przez okres 13 lat, 10 miesięcy i 10 dni wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy wypieku pieczywa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: dokumenty z akt osobowych, dokumenty z akt rentowych oraz zeznania odwołującego.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zostało uwzględnione.

Z. T. urodził się dnia (...) Zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń w zw. z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził wymagane powyższymi przepisami 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Pozostałe przesłanki warunkujące przyznanie odwołującemu prawa do spornego świadczenia nie były kwestionowane (vide decyzja z 11.05.2015r.).

Na okoliczność pracy w(...) K. odwołujący złożył do ZUS świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach datowane na 27.08.1984r., z którego wynika, że był tam zatrudniony w okresie od 27.08.1984r. do 12.02.2001r. i w okresie tym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy wypieku pieczywa (vide k. 24 akt rentowych).

Wobec zakwestionowania powyższego świadectwa pracy przez organ rentowy, w celu ustalenia rzeczywistego charakteru pracy odwołującego w spornym okresie, Sąd dopuścił dowód z zeznań odwołującego oraz przeprowadził dowód z dokumentów z akt osobowych za sporny okres zatrudnienia.

Z zeznań odwołującego przesłuchanego w charakterze strony wynika, że do (...) K. przeszedł na zasadzie porozumienia między zakładami pracy z C.. Od samego początku pracował jako piekarz. W dokumentach napisano mu „pomoc piekarza” tylko dlatego, że nie miał formalnie ukończonej szkoły piekarskiej. Podał, że cały czas od samego początku pracował bezpośrednio przy wypieku pieczywa. Zajmował się wyrobem ciasta, skręcał i formował bułki, chleb,

pracował przy piecu. Odwołujący przyznał, że były takie okresy kiedy pełnił obowiązki kierownika piekarni. Było to w okresach kiedy kierownik piekarni przebywał na urloпах. Wówczas prace przy wypieku pieczywa łączył z obowiązkami kierowniczymi, czyli pracą przy dokumentach i przyjmowaniem towarów.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego. Jego zeznania były spójne, konsekwentne oraz korespondowały w pełni z dokumentami z akt osobowych.

Z dokumentów z akt osobowych wynika, że początkowo stanowisko pracy odwołującego określane było jako „pomoc w piekarni” - vide umowa o pracę, zakres czynności, zaświadczenie k. 4, 6, 8 akt osobowych, jednakże już w zaświadczeniu z dnia 23.02.1985r. stanowisko pracy odwołującego określane było jako piekarz – vide k. 11. W kolejnych dokumentach z akt osobowych stanowisko pracy odwołującego określane było jako „piekarz”. Jedynie w nielicznych dokumentach pojawiało się stanowisko „pomoc piekarza”. Dokumenty z akt osobowych potwierdzają też, że w okresach od 02.01.1995r. do 10.03.1995r., od 10.08.1996r. do 11.10.1996r. i od 15.06.1998. do 31.07.1998r. odwołującemu powierzono obowiązki kierownika piekarni - vide k. 33, 37, 53 akt osobowych. Dokumenty z akt osobowych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności i zostały uznane za w pełni wiarygodne.

Reasumując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że jako pracę wykonywaną w szczególnych warunkach należy zaliczyć Z. T. okres od dnia 27.08.1984r. do dnia 31.12.1998r., (z wyłączeniem okresów od 02.01.1995r. do 10.03.1995r., od 10.08.1996r. do 11.10.1996r. i od 15.06.1998. do 31.07.1998r. kiedy to odwołującemu powierzono obowiązki kierownika piekarni) tj. łącznie 13 lat, 10 miesięcy i 10 dni), w którym to okresie Z. T. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę przy wypieku pieczywa. Uznając, że prace te są pracami w szczególnych warunkach Sąd miał na uwadze fakt, że to nie nazwa stanowiska pracy, ale rodzaj faktycznie powierzonych i wykonywanych obowiązków ma najistotniejsze znaczenie dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach. Prace wykonywane przez odwołującego są wyszczególnione w wykazie A dziale X poz. 11 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) jako prace przy wypieku pieczywa. Po dołączeniu wskazanego wyżej okresu do okresu uznanego przez ZUS w rozmiarze 1 roku, 4 miesięcy i 25 dni, daje to łącznie okres 15 lat, 3 miesięcy i 5 dni pracy w szczególnych warunkach, a więc więcej niż wymagane ustawą 15 lat. Z okresów pracy w szczególnych Sąd wyłączył okresy od 02.01.1995r. do 10.03.1995r., od 10.08.1996r. do 11.10.1996r. i od 15.06.1998. do 31.07.1998r. kiedy to odwołującemu powierzono obowiązki kierownika piekarni. Niewątpliwym jest, że w tych okresach obok pracy przy wypieku pieczywa odwołujący wykonywał szereg innych czynności biurowych, związanych z funkcją kierownika piekarni, stąd prac przy wypieku pieczywa nie mógł wykonywać stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Z. T. spełnił też pozostałe warunki wymagane do nabycia prawa do spornego świadczenia. Ukończył 60 lat, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy tj. 25 lat i nie jest członkiem OFE. Z tych względów Sąd uznał, że Z. T. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art. 184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 1.03.2015r. tj., od pierwszego dnia miesiąca, w którym został złożony wniosek, stosownie do treści art. 129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy art. 477¹⁴§2 kpc, jak w pkt. 1 wyroku.

Stosownie do treści art. 118 ust.1 a ww. ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie brak podstaw do obciążenia ZUS odpowiedzialnością za nieprzyznanie odwołującemu prawa do spornego świadczenia już na etapie postępowania przed ZUS. Przedłożone przez odwołującego świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, zważywszy na datę jego wystawienia, mogło budzić wątpliwości organu rentowego. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporny okres, wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem.

Wobec powyższego Sąd orzekł na mocy art. 118 ust.1a ww. ustawy jak w pkt. 2 wyroku.